

Bijeenkomst Innovatienetwerk Zuidwest

12 april 2014, 9.30-12.00 uur

Restaurant de Zeemeeuw, Stellendam

Aanwezig: Jeroen van Dam (GO31), JP Luime (OD3), Job Bout (TH6), Cornelis Melissant (GO1), Johan Baaij (TH10), Pieter Baaij (TH10), Jan Marijs (ARM22), Floor Bokkes (stagiair ProSea), Marieke Verweij (ProSea), Erik Bogaard (ProSea), Joost Paardekooper (DG Mare), Lianne Kersbergen (Ministerie EZ), Kees Verbogt (Ministerie EZ), Johan van Nieuwenhuijzen, Richard Martens, Cora Seip

Marieke opent de bijeenkomst.

De beleidsmedewerkers stellen zich kort voor: Joost heeft bij het ministerie van EZ gewerkt, werkt nu bij de Europese Commissie aan Visserijzaken (voornamelijk de hervorming van het GVB). Lianne (Ministerie EZ, directie DAD) houdt zich o.a. bezig met de aanlandplicht, de visserijonderhandelingen met Marokko en Mauritanië (externe akkoorden), aanlandplicht en gaat technische maatregelen doen. Kees (ook directie DAD) is o.a. betrokken bij binnenvisserij, pulsvisserij, het Vibeg-akkoord, datacollectie en staand wantvisserij.

Tijdens de vorige bijeenkomsten hebben de vissers een overzicht gemaakt van onderwerpen om met de beleidsmakers te bespreken. Deze lijst is van tevoren ook met de beleidsmedewerkers gedeeld. Gedurende de workshops is ook geoefend met communicatie: het voeren van een gesprek, het stellen van (open) vragen, het voeren van een discussie.

Kennismakingsgesprek beleidsmakers

Doel: informatie vergaren, open vragen stellen, om vervolgens de beleidsmaker plenair te kunnen voorstellen en kort het gesprek te kunnen samenvatten.

Groep 1 (Lianne en Kees): heeft vooral de achtergrond van de beleidsmakers besproken (studie, hobby, werk) en daarnaast een paar inhoudelijke vragen:

- Input van de sector komt vooral via de voormannen bij het Ministerie. De snelheid waarmee dossiers wordt afgewikkeld is afhankelijk van het onderwerp: Als een dossier in Brussel terecht komt, kan het lang duren (meer dan een jaar).
- Wat de groep opviel, is dat de uitleg van de beleidmakers over maatregelen anders is (meer logisch klinkt), dan wat wordt verteld door de voormannen. De achtergrond (het waarom van een maatregel) is niet bekend bij de sector, de vissers zouden dit graag meer horen van hun vertegenwoordigers.

Groep 2 (Joost): is vooral met de inhoudelijke vragen bezig geweest:

- **Aanlandplicht:** de kans dat deze wordt teruggedraaid is klein. Er is wel ruimte om te kijken naar overleving van vis (eventueel kan er een uitzondering verleend worden als de bijgevangen vis de teruggooi overleeft) en de kans om goede afspraken te maken over teruggooi van vis.
- **Puls:** de omringende landen (m.n. Frankrijk) zijn kritisch t.o.v. de puls. Nederland zal de komende jaren een goede onderbouwing over het succes van de puls moeten aanleveren om binnen de EU voldoende draagvlak te krijgen.

Discussie

Hoe en door wie wordt het beleid gemaakt.

Brussel zet de grote lijnen van het beleid uit. Met input van de lidstaten, die weer input krijgen vanuit vele hoeken van de maatschappij. Media spelen daar ook een rol in. De visserij krijgt in de media vaak de schuld (aldus de vissers). De manier waarop beleidsmakers hiermee omgaan, is afhankelijk van hoe de Tweede Kamer het oppakt. Lange termijnbeleid wordt niet via de media gemaakt. Brussel heeft de aanlandplicht niet bedacht, de vraag om iets met de discards te doen, komt vanuit de lidstaten (en uit de maatschappij).

Als je als sector invloed wilt hebben is het volgens de beleidsmakers heel belangrijk om er vroeg bij te zijn. Als visserijorganisatie moet je tijdig aankomende beleidsonderwerpen oppakken: de sector is daar nu vaak te laat mee. Het ministerie ervaart dat er in de sector erg ad hoc wordt gewerkt (ook binnen het ministerie zelf): het is vooral brandjes blussen. Daarbij heeft de sector de neiging om tegen te werken als er nieuwe maatregelen aankomen en pas laat mee te denken aan oplossingen. De dialoog komt pas laat op gang. Dat kan veel eerder! En daar ligt een heel belangrijke rol voor de voormannen van de sector. Maar ook als individu kun je bij beleidsmakers aankloppen, ook om eventueel een andere mening kenbaar te maken.

De mailadressen van de beleidsmakers zijn:

Lianne: m.c.kersbergen@minez.nl;

Kees: c.j.m.verbogat@minez.nl;

Joost: joost.paardekooper@ec.europa.eu.

Vissers ervaren een groot gat tussen hun werkzaamheden en het beleid. De vissers zouden daarom beter geïnformeerd willen worden. Dit is een belangrijke rol voor de voormannen, maar de visser zelf heeft ook een rol om informatie te verzamelen en zijn voormannen te vertellen hoe hij erover denkt. De nieuwsbrieven van VisNed en Vissersbond zijn belangrijke bronnen van informatie. Volgens de vissers is de informatie die je daarin krijgt over beleid en beheer vrij algemeen. Daarnaast horen de vissers vaak pas achteraf (en soms te laat) van beleidsbeslissingen. Informatievoorziening door de visserijorganisaties, als brug tussen de beleidsmakers en de vissers zou dus veel beter kunnen.

Pulsvisserij.

De vraag is hoe zeker de puls is. De ontheffing is nu voor vijf jaar verleend. Volgens Joost is het vrij zeker dat er tijdens de komende 5 jaar gewoon met de puls gevist kan worden: *'de Nederlandse minister heeft zich behoorlijk gecommitteerd'*. De vraag is wel wat er na deze 5 jaar zal gebeuren. In het proefproject dat nu loopt, kan ervaring worden opgedaan om de documentatie op orde te krijgen, zodat na de vijf jaar verder gegaan kan worden, mits er tegen die tijd voldoende draagvlak is voor de pulskor. Joost: *'komende 5 jaar moet je (ministerie en sector) aantonen dat dit een verantwoorde manier van vissen is. Dan moet je bijvoorbeeld kijken naar discards en ecosysteemeffecten'*.

De discussie over de randvoorwaarden van de puls (b.v. beperken van de pulssterkte) zal ook in deze vijf jaar moeten worden gevoerd. Door openheid te geven over de visserij en de vistechiek, kunnen veel verhalen uit de wereld worden geholpen. Alleen rapporten zijn daarin niet voldoende

(spookbeelden neem je niet weg met rapporten), aldus Lianne. Het is bijvoorbeeld ook belangrijk dat vissers met vissers praten. De contacten met de Franse vissers zijn momenteel niet goed, maar zijn al beter dan een paar jaar geleden. Als er onderliggende problemen (ijsbergen) zijn, b.v. de claim op visgebieden, dan moet daar misschien het gesprek over gaan, niet direct over de pulsvisserij zelf. Het idee leeft dat de weerstand van Franse vissers op de pulsvisserij niet zozeer over de puls als techniek gaat, maar om het feit dat Nederlandse pulsvisserij zich in en over de grens van Frans visgebied bevinden.

Kortom, de komende vijf jaar zal er op meer fronten gewerkt moeten worden aan de acceptatie van de puls. En vissers zelf spelen daar ook een belangrijke rol in.

Joost nodigt de groep uit om naar Brussel te komen om een aantal punten verder te bespreken. Zo ook de aanlandplicht (daar is tijdens de discussie op 12 april niet veel tijd voor geweest). De komende anderhalf jaar gaat er veel gebeuren in de Noordzee en daar zal de komende tijd ook praktische informatie voor op tafel moeten komen.

Project Agrimarkt

Na afloop van de discussie en het bezoek aan de Coöperatie om een aantal netten te bekijken, geeft Johan van Nieuwenhuijzen een presentatie over de voortgang van het project met de Agrimarkt. Het project staat in de startblokken en de verwachting is, dat medio mei de eerste leveringen aan de Agrimarkt zullen plaatsvinden.

Er is gewerkt aan een logo en aan de presentatie van het product.

